

[Tholstrup.]

regnet koster landet fra 100 mill. kr. til 150 mill. kr. i direkte tab.

Vore importmuligheder i 1948 blev ikke fuldt udnyttet, således at de reserver, som vi havde ved overgangen til det nye år, var betydeligt mindre, end de kunne have været. Importen i fjor var kun 2,8 mill. t kul mod 3,4 mill. t i 1947, og regner vi koksene og briketterne med, kommer vi til et tal på 3,7 mill. t i 1948, medens vi fik 4,4 mill. t i 1947. Med samme import som under venstres regering i 1947 kunne vi altså i dag have haft en opsparet reserve på 0,7 mill. t udenlandsk brændsel, svarende til små 2 mill. t tørv, eller hele den produktion af tørv, man i år håber at komme op på. Det viser, at venstre-regeringen, som havde betydelig større likviditetsvanskeligheder i sin periode, da den danske eksport delvis var gået i stå, da man måtte støtte sig til lån o. s. v. udefra, skaffede os flere kul hjem, mere udenlandsk brændsel end den nuværende regering, der har vinden på ryggen, som har mange flere muligheder for at skaffe sig valuta og har helt andre handelsmæssige muligheder end den tidligere regering. Jeg synes, at dette i allerhøjeste grad miskrediterer den nuværende regerings administrative evner på dette område. Hvis regeringen vil påstå, at den har udnyttet de muligheder, der fandtes, må man altså sige, at den ikke har haft evner til at finde disse muligheder.

I 1948 har der været en rivende fremgang i produktionen af kul i alle lande i Europa. I England alene har man i fjor haft en forøgelse på 21 mill. t, hvilket er 10 pct. mere end i 1947. I 1947 havde man jo så travlt med nationaliseringen, man skulle først have bygget nye kontorer ved alle kulminerne for at få plads til alt det administrative mandskab, og i 1948 tog man fat på den virkelige rationalisering ved en kæmpeinvestering i amerikanske kulbrydningsmaskiner. Nu begynder det at virke, nu begynder kullene at komme frem, og denne produktion ventes at stige yderligere i år, samtidig med at kulproduktionen stiger kraftigt både i Polen og Ruhr, hvorfra de europæiske kul kommer. Med denne produktionsfremgang i alle lande er der for mig ikke tvivl om, at der vil være rigeligt med muligheder for at få alt det udenlandske brændsel, vi gider købe, når blot der bliver taget købmandsmæssigt på sagerne, og når sådanne forretninger ikke bliver saboteret af embedsmændene, som vi nu har set det vedrørende handelen på østzonen, hvor den brikethandel, som mini-

støren under retsforbundets forespørgsel i forrige måned lovede nok skulle gå i orden, stadig ikke er gået i orden.

Under denne forespørgsel anbefalede jeg at frigive importen og frigive brændslet i det hele taget, således at brændselsforbruget kunne ledes ind i naturlige baner, og således at der blev virkelig konkurrence mellem de tre hovedleverandørlande om at få lov at levere — en konkurrence, som sikkert ville medføre betydelige prisreduktioner, navnlig på baggrund af det fald, som vi dengang påstod havde fundet sted på brændselsolien, og som siden forespørgselen forrige måned er blevet yderligere forstærket.

Brændselsolien bør naturligvis også gives fri helt, og en af vejene til at få lidt større kokstildelinger er netop at give dem, der har oliefyr, tilladelse til at bruge det og derved spare de kokstildelinger, som gives dem, ligesom der også bør gives tilsagn om, at de folk, som ønsker at indrette oliefyr, får lov dertil. Navnlig bør de folk, som bygger nye ejendomme, have lov til at indrette fyret efter tidens brændsel, så at de ikke først skal opføre et anlæg til brug for gammeldags brændsel og om et år eller to ombytte det til brug for moderne brændsel. Brændselsolie koster i dag mindre end 1½ øre pr. 1000 kalorier, medens det indenlandske brændsel koster 5—6—7 øre pr. 1000 kalorier. Det ville som tidligere sagt for andelsmejerier betyde, at de kunne spare en snes øre på hvert kilo smør ved brug af udenlandsk brændsel i stedet for dansk brændsel.

En anden vigtig grund til at gå imod fortsættelsen af tørveproduktionen og vel også i nogen grad produktionen af brunkul er knapheden på de brændselsreserver, som vi endnu har tilbage i vore moser og brunkulslejer. Disse bør absolut ikke angribes, og ligefrem støtte fra staten til en sådan rovdrift må da i alt fald høre op nu. Jeg synes, man tager altfor samvittighedsløst og overlegent på dette; man bruger løs af disse få reserver — den tid, den sorg. Det er ikke alene rovdrift på vore reserver, det er også rovdrift på forbrugerne at fortsætte med, at folk skal betale de 150 mill. kr., for at de kan have det lidt varmt i deres lejlighed. For en almindelig lejlighed betyder det et sted mellem 200 og 300 kr., og selvfølgelig betyder det endnu mere i enfamiliehuse, hvor værelserne er større. 200—300 kr. pr. lejlighed er et ganske anseligt beløb på baggrund af beskatteligheder og andre lettelser, man søger